II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

2006. gada 22. decembra,

ar ko Vācijai piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 7075)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(2006/1013/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti [1], un jo īpaši tās III pielikuma 2. punkta trešo daļu,

tā kā:

(1) Ja kūtsmēslu daudzums, ko dalībvalsts ir paredzējusi izmantot uz vienu hektāru gadā, atšķiras no Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un tās a) apakšpunktā konkretizētā daudzuma, tas nosakāms tā, lai nekavētu attiecīgās direktīvas 1. pantā minēto mērķu sasniegšanu, un pamatojams ar objektīviem kritērijiem, kas šajā gadījumā ir ilgi augšanas periodi un kultūraugi, kam nepieciešams daudz slāpekļa.

(2) Vācija iesniedza Komisijai lūgumu piešķirt atkāpi atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai daļai.

(3) Lūdzot šo atkāpi, Vācija paredz gadā uz vienu hektāru izlietot 230 kg slāpekļa, kas iegūts no organiskajiem mēsliem īpašu saimniecību intensīvās zālaugu platībās. Tomēr kūtsmēslu slāpekļa deva šo saimniecību laukaugiem nedrīkst pārsniegt 170 kg slāpekļa gadā uz vienu hektāru.

(4) Tiek lēsts, ka šī atkāpe iespējami attieksies uz aptuveni 13 500 saimniecībām, 500 000 ha un 11 600 t slāpekļa gadā, kas atbilst attiecīgi 2,4 % saimniecību, 2,9 % lauksaimniecībā izmantotās zemes un 0,7 % kopējā organisko mēslu slāpekļa. Tās atrodas galvenokārt Bavārijā (Augšbavārija), Bādenē-Virtembergā (Tībingene), Lejas Saksijā (Līneburga, Vēzera Emsa) un Šlēsvigā-Holšteinā.

(5) Vācija ir pieņēmusi tiesību aktus, ar ko ievieš Direktīvu 91/676/EEK, 2006. gada 10. janvāra valdības rīkojumu par mēslošanas līdzekļiem, kurā jaunākie grozījumi izdarīti 2006. gada 28. septembrī un kuri attiecas arī uz pieprasīto atkāpi.

(6) Dati par ūdens kvalitāti, ko Vācija iesniedza ar trešo ziņojumu par Nitrātu direktīvas īstenošanu 2000.-2003. gadā un, ņemot vērā pieprasīto atkāpi, liecina, ka, salīdzinot ar laikposmu no 1991. līdz 1994. gadam, nitrātu koncentrācija virszemes ūdeņos ir samazinājusies 83 % uzraudzības punktu. Attiecībā uz gruntsūdeņiem uzraudzības sistēma, ko izveidoja Direktīvas 91/676/EEK īstenošanas novērtējumam, rāda, ka nitrātu koncentrācija samazinās aptuveni 50 % uzraudzības punktu un ir stabila aptuveni 15 % uzraudzības punktu.

[1] OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.

(7) Mājlopu skaits ir samazinājies, jo īpaši samazinājies liellopu skaits (-25 %). Laikposmā starp 1991.-1993. gadu un 2002.-2004. gadu organisko mēslu slāpekļa izmantošana gadā uz vienu hektāru samazinājās par 11 %. slāpekļa atlikums samazinājās no 120 kg līdz 101 kg uz hektāru tai pašā laikposmā.

(8) Visā Vācijas teritorijā saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 3. panta 5. punktu piemēro rīcības programmu.

(9) Kopā ar Vācijas ziņojumu iesniegtie apstiprinošie dokumenti liecina, ka pieprasītais daudzums — 230 kg mājlopu kūtsmēslu slāpekļa uz vienu hektāru gadā — intensīviem zālaugu laukiem ir pamatojams ar objektīviem kritērijiem, piemēram, ilgstošs veģetācijas periods un kultūraugi, kam vajadzīgs daudz slāpekļa.

(10) Pārbaudījusi Vācijas pieprasījumu, Komisija uzskata, ka pieprasītais daudzums — 230 kg mājlopu kūtsmēslu slāpekļa uz vienu hektāru gadā — neietekmēs Direktīvas 91/676/EEK mērķu sasniegšanu, ja tiks ievēroti daži stingri nosacījumi.

(11) Šis lēmums ir jāpiemēro saistībā ar šābrīža rīcības programmu, kas būs spēkā laikposmam no 2006. līdz 2009. gadam.

(12) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Nitrātu komiteja, kas izveidota atbilstoši Direktīvas 91/676/EEK 9. pantam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Vācijas 2006. gada 1. februāra vēstulē pieprasīto atkāpi, kas atļauj lietot vairāk organisko mēslu, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un tās a) apakšpunktā, piešķir, ja ir ievēroti šajā lēmumā noteiktie nosacījumi.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

(a) "liellopu audzēšanas saimniecības" ir saimniecības, kurās ir vairāk nekā trīs mājlopu vienības un vismaz divas trešdaļas no mājlopiem ir liellopi,

(b) "intensīvās zālaugu platības" ir lauki, ko apsaimnieko kā pastāvīgas vai pagaidu zālaugu platības (pagaidu platības parasti ierīko uz laiku līdz četriem gadiem), kuras vismaz četras reizes gadā nopļauj vai trīs reizes nopļauj un izmanto kā ganības.

3. pants

Darbības joma

Šo lēmumu piemēro atsevišķos gadījumos, ievērojot nosacījumus, kas 4., 5. un 6. pantā paredzēti liellopu audzēšanas saimniecībām, un tas attiecas tikai uz intensīvo zālaugu platībām.

4. pants

Ikgadēja atļauja un saistības

1. Lauksaimnieki, kas vēlas izmantot atkāpi, ik gadu iesniedz pieteikumu kompetentajai iestādei.

2. Vienlaikus ar 1. punktā minētā ikgadējā pieteikuma iesniegšanu viņi rakstiski apņemas izpildīt 5. un 6. pantā paredzētos nosacījumus.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka visus atkāpes pieteikumus iesniedz administratīvai kontrolei. Ja valsts iestāžu veiktā 1. punktā minēto pieteikumu kontrole atklāj, ka nav ievēroti 5. un 6. pantā paredzētie nosacījumi, iesniedzēju par to informē. Šajā gadījumā pieteikumu uzskata par noraidītu.

5. pants

Kūtsmēslu un citu mēslošanas līdzekļu izmantošana

1. Kūtsmēslu daudzums, ko ik gadu izmanto intensīvo zālaugu platībās, ieskaitot pašu dzīvnieku atstātos mēslus, nedrīkst pārsniegt kūtsmēslu daudzumu, kas satur 230 kg slāpekļa uz vienu hektāru, ievērojot 2. līdz 9. punkta nosacījumus.

2. Kopējam slāpekļa daudzumam jāatbilst attiecīgā kultūrauga nepieciešamībai pēc barības vielām un tam, cik daudz kultūraugs tās uzņem no augsnes.

3. Katrai saimniecībai ir jābūt mēslošanas plānam, kurā aprakstīta lauksaimniecības zemes augseka un plānotais kūtsmēslu, slāpekļa un fosfora minerālmēslu izlietojums. Šo plānu saimniecībā sagatavo vēlākais līdz katra kalendārā gada 1. februārim.

Mēslošanas plānā ir jāiekļauj šādi dati:

(a) mājlopu skaits, dzīvnieku izmitināšanas un uzglabāšanas sistēmas apraksts, norādot arī datus par krājumā esošo kūtsmēslu daudzumu;

(b) saimniecībā saražotā kūtsmēslu slāpekļa un fosfora (atskaitot izmitināšanas un uzglabāšanas zudumumus) aprēķins;

(c) augseka un intensīvo zālaugu platību un katra kultūrauga platība, tostarp kartes skice, kurā norādīta katra lauka atrašanās vieta;

(d) paredzamais kultūraugiem nepieciešamais slāpekļa un fosfora daudzums;

(e) saimniecībā neizmantoto un piegādāto kūtsmēslu daudzums un veids;

(f) augsnes organisko vielu tīrās mineralizācijas devums, augsnē esošā slāpekļa daudzuma aprēķins veģetācijas perioda sākumā un kultūraugu atlieku un pākšaugu devums;

(g) kūtsmēslu slāpekļa un fosfora deva katrā laukā (audzēto kultūraugu un augsnes veida ziņā viendabīgi saimniecības zemesgabali);

(h) slāpekļa un fosfora deva katrā laukā, izmantojot ķīmiskos un citus mēslošanas līdzekļus.

Lai nodrošinātu plānu un faktiskās lauksaimniecības prakses atbilstību, plānus pārskata ne vēlāk kā septiņas dienas pēc tam, kad apsaimniekošanā ir veiktas kādas izmaiņas.

4. Katra saimniecība sagatavo mēslošanas pārskatu. Tas jāiesniedz kompetentajai iestādei katru kalendāro gadu.

5. Visas saimniecības, kas izmanto individuālo atkāpi, piekrīt tam, ka 4. panta 1. punktā minēto pieteikumu, mēslošanas plānu un mēslošanas pārskatu var pārbaudīt.

6. Katrā saimniecībā, kura izmanto individuālo atkāpi, vismaz ik pēc četriem gadiem veic augsnes slāpekļa un fosfora analīzes visās lauksaimniecības zemēs, kuras ir viendabīgas attiecībā uz augseku un augsnes īpašībām. Uz katriem 5 platības hektāriem jāveic vismaz viena analīze.

7. Saimniecības iepriekšējā gada fosfātu atlikums, ko aprēķina saskaņā ar procedūru, kas noteikta 2006. gada 10. janvāra valdības rīkojuma par mēslošanas līdzekļiem 5. un 6. iedaļā, nepārsniedz 20 kg uz vienu hektāru.

8. Kūtsmēslus nedrīkst izkliedēt rudenī pirms ganību apsēšanas.

9. Izkliedējot kūtsmēslus, izmanto tehniskos paņēmienus, kas nodrošina zemu emisijas līmeni.

6. pants

Zemes apsaimniekošana

Lauksaimnieki, kas intensīvajām zālaugu platībām izmanto individuālo atkāpi, veic šādus pasākumus:

(a) Pagaidu zālaugu platības uzar pavasarī.

(b) Intensīvajās zālaugu platībās nedrīkst iekļaut pākšaugus vai citus augus, kas uzņem slāpekli no atmosfēras. Tomēr tas neattiecas uz intensīvo zālaugu platību āboliņu, ja āboliņš aizņem mazāk par 50 % no platības.

7. pants

Citi pasākumi

Vācija nodrošina, ka atkāpi izmantos, neskarot pasākumus, kas vajadzīgi, lai ievērotu citus Kopienas tiesību aktus vides jomā.

8. pants

Uzraudzība

1. Kompetentās iestādes sastāda un ik gadu atjauno kartes, kurās redzams, kādu procentuālo daļu no kopskaita un kopapjoma aizņem saimniecības, mājlopi un lauksaimniecības zeme, kam katrā administratīvajā rajonā piemēro individuālu atkāpi. Šīs kartes ik gadus iesniedz Komisijai, pirmo reizi to izdara līdz 2007. gada beigām.

2. Lai novērtētu atkāpes piemērošanas ietekmi uz ūdens kvalitāti, izmanto uzraudzības tīklu virszemes ūdens un augšējo gruntsūdens paraugu ņemšanai. Šai nolūkā apgabalos, kuros no kopējā saimniecību skaita 3 % vai vairāk saimniecību izmanto individuālo atkāpi, pastiprina lauksaimniecības izraisītā piesārņojuma uzraudzībai izveidoto uzraudzības tīklu un gruntsūdens uzraudzības tīklu.

3. Pētījumi un barības vielu analīze nodrošina datus par vietējo zemes izmantojumu, augseku un lauksaimniecības praksi saimniecībās, kas izmanto individuālas atkāpes. Šos datus var izmantot nitrātu izskalošanās daudzuma un fosfora zudumu paraugaprēķinam intensīvo zālaugu platībās, kurās gadā uz vienu hektāru izlieto līdz 230 kg organisko mēslu slāpekļa.

4. Jāizveido uzraudzības vietas ūdens sateces baseinos, kur dominē lauksaimnieciskās darbības, lai nodrošinātu informāciju par slāpekļa koncentrāciju augsnes ūdenī un attiecīgajiem zudumiem, slāpeklim caur sakņu zonu iekļūstot gruntsūdeņos, kā arī par slāpekļa zudumiem ar virszemes un pazemes noteci gan tad, ja atkāpi piemēro, gan apstākļos, kad to nepiemēro.

9. pants

Kontroles

1. Kompetentā valsts iestāde veic administratīvo kontroli visās saimniecībās, kuras izmanto individuālu atkāpi, lai noteiktu, vai tiek ievērotas normas par maksimālo kūtsmēslu slāpekļa daudzuma izmantošanu gadā uz vienu hektāru, proti, 230 kg, slāpekļa un fosfora mēslu lietošanas noteikumiem, kā arī zemes izmantošanas nosacījumiem.

2. Pamatojoties uz riska analīzi, iepriekšējo gadu kontroles rezultātiem un to likumu vispārējo izlases veida pārbaužu rezultātiem, ar ko īsteno Direktīvu 91/676/EEK, sastāda pārbaužu programmu. Lauka apskati veic vismaz 3 % saimniecību, kuras izmanto individuālo atkāpi attiecībā uz 5. un 6. pantā noteiktajiem nosacījumiem.

10. pants

Ziņošana

1. Kompetentā iestāde ik gadu iesniedz Komisijai uzraudzības rezultātus, kam pievienots īss ziņojums par ūdens kvalitātes novērtējumu un novērtējuma veikšanas praksi. Ziņojums sniedz informāciju par to, kā, veicot saimniecību pārbaudes, ir novērtēta atkāpes izmantošanas nosacījumu īstenošana, un tajā jābūt iekļautai informācijai par saimniecībām, kurās, veicot administratīvo kontroli un lauka apskati, ir konstatēta neatbilstība šiem nosacījumiem. Pirmo ziņojumu iesniedz līdz 2008. gada jūnijam un turpmāk līdz katra gada jūnijam.

2. Iegūtos rezultātus Komisija ņems vērā saistībā ar iespējamu jaunu atkāpes lūgumu.

11. pants

Piemērošana

Šo lēmumu piemēro saistībā ar Vācijas rīcības programmu (2006. gada 10. janvāra valdības rīkojums par mēslošanas līdzekļiem, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2006. gada 27. septembra rīkojumu par mēslošanas līdzekļiem) 2006.-2009. gada piemērošanas laikposmam.

12. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2006. gada 22. decembra

Komisijas vārdā —

Stavros DIMAS

Komisijas loceklis